

Sygn. akt II K 1028/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11.06.2018 r.

sprawy przeciwko

U. W. urodz. (...) w P.

córki J. i M. z d. G.

oskarżonej o to, że: w dniu 28 października 2017 roku o godzinie 17.00 w C., woj. (...) na ul. (...) kierowała w ruchu lądowym pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonym urządzeniem Alkomat z wynikiem I badanie g.17:39 - 0,5L mg/l, II badanie godz. 17:52 – 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

I. Uznaje, że oskarżona U. W. popełniła zarzucane jej w akcie oskarżenia przestępstwo, przy czym przyjmuje, że badanie trzeźwości wykonano urządzeniem Alkometr A2.0, pierwsze badanie trzeźwości wskazało 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i na mocy art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko oskarżonej o czyn z aktu oskarżenia warunkowo umarza na okres 3 (trzech) lat próby.

II. Na mocy art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku.

III. Na mocy art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na mocy art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonej w punkcie II wyroku zakazu zalicza okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonej od dnia 28.10.2017 r.

V. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 7 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 254 (dwieście pięćdziesiąt cztery) złote i 95 (dziewięćdziesiąt pięć) groszy.

Sygn. akt II K 1028/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 11 czerwca 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona U. W. w dniu 28 października 2017 r. pojechała z L. do swojej znajomej w pobliskim C., gdzie spożywała alkohol. Znajdowała się pod wpływem alkoholu, mimo tego podjęła się prowadzenia samochodu marki T. (...) o nr rej. (...). Około godziny 17-ej wracała do swego miejsca zamieszkania, gdy jechała przez miejscowość C. na ul. (...) została zatrzymana przez patrol Policji do kontroli drogowej. W wyniku badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu okazało się, że oskarżona znajdowała się pod wpływem 0,51 mg/l o godzinie 17.39, drugie badanie o godzinie 17.52 wskazało 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej (k. 12,80v),
- zeznania M. P. (k.16v),
- protokół użycia A. (k.2).

Oskarżona podczas postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia (k.12). Stwierdziła, że w dniu zdarzenia pracowała na 24-godzinnym dyżurze jako pielęgniarka, po pracy pojechała do znajomej mieszkającej w C., tam wypiła dwa drinki. Gdy wracała do domu została zatrzymana przez Policję. Wskazała, że postąpiła źle i nieodpowiedzialnie, nigdy wcześniej tak nie robiła. Uprawienie do prowadzenia pojazdów mechanicznych jest jej potrzebne, by wozić córkę na zabiegi lekarskie, ponadto często zdarza się, że nie może dojechać do pracy autobusem. Podczas rozprawy przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia (k.80v). Stwierdziła, że w dniu zdarzenia była zmęczona po 24-godzinnym dyżurze, popełniła duży błąd wsiadając do samochodu i podejmując się jego prowadzenia pod wpływem alkoholu. Podała, że po zatrzymaniu prawa jazdy jest jej trudniej dojeżdżać do pracy. W dniu zdarzenia wypiła dwa drinki, nie oceniła realnie swego stanu trzeźwości ze względu na zmęczenie, wysoki poziom adrenaliny i nerwową sytuację w domu znajomej.

Wyjaśnienia oskarżonej zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. P. (k.16v) oraz protokole użycia A. (k.2).

M. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.16v), iż w dniu 28 października 2017 r. pełnił służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie gminy J., otrzymał zlecenie sprawdzenia możliwości prowadzenia samochodu przez nietrzeźwą kobietę w C.. Udał się we wskazane miejsce, następnie zatrzymał do kontroli drogowej kierowcę samochodu T., od zatrzymanej kobiety wyczuł woń alkoholu i przystąpił do zbadania stanu jej trzeźwości, z wynikami 0,51 mg/l i 0,63 mg/l.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej i protokole badania trzeźwości (k.2).

Sporządzone w toku postępowania dokumentów wymienionych na k. 81 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonej nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym wymaga rozwagi i zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami

i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Podstawowym wymogiem przed osobami, które chcą prowadzić pojazdy mechaniczne jest trzeźwość w czasie prowadzenia takiego pojazdu.

Oskarżona w dniu 28 października 2017 r. naruszyła podstawowy warunek bezpiecznego uczestnictwa w ruchu lądowym w postaci obowiązku trzeźwości uczestników ruchu, wyrażonego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Oskarżona prowadziła pojazd mechaniczny w miejscowości C., mimo że znajdowała się w stanie znacznej nietrzeźwości, gdyż stężenie alkoholu w wydychanym przez nią powietrzu wynosiło 0,51 mg/l (k. 2), poruszała się drogą lokalną. Stan nietrzeźwości spowodował, że stwarzała potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego i naruszyła obowiązek ustawowy. Czyn przypisany oskarżonej polegał na tym, że poruszała się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, który ustalony został przez ustawodawcę w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. na 0,25 mg/l alkoholu w litrze wydychanego powietrza. Oskarżona przekroczyła ten ustawowy próg trzeźwości dwukrotnie.

Nie może zatem budzić wątpliwości, że czyn oskarżonej powinien być zakwalifikowany jako występki z art. 178a § 1 k.k.

Oskarżona ma prawie 44 lata, jest rozwódką, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, zdobyła wykształcenie wyższe, pracuje jako pielęgniarka (k.42-45) i zarabiała około 2.600 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 11v), nie była karana (k.56), była jeden raz ukarana za wykroczenie w ruchu drogowym (k.55). Z wywiadu środowiskowego (k.68-72) wynika, że oskarżona prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje na trzech etatach, zajmuje się córką chorą na cukrzycę, miała problem z nadużywaniem alkoholu, stan ten uległ poprawie.

Analizując całokształt okoliczności niniejszej sprawy, Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu i wina nie były znaczne, ze względu na incydentalne działanie oskarżonej, prowadzenie samochodu w sytuacji, gdy ruch drogowy był niewielki, ze względu na prowadzenie pojazdu drogą lokalną oraz stwierdzone jednokrotne naruszenie przez nią zasad ruchu drogowego (k.55).

Oskarżona nie była karana (k.56), prowadzi ustabilizowany tryb życia i ma stałą pracę (k.68-72,42-45), zasadniczo przestrzega zasad ruchu drogowego (k.55). Wobec czego zachodzi wobec niej uzasadnione przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegała porządku prawnego w przyszłości.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki Sąd uznał, że warunkowe umorzenie postępowania będzie wystarczające do skłonienia oskarżonej do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Okres trzech próby powinien wystarczyć do weryfikacji prognozy pozytywnego zachowania oskarżonej. Orzeczenie wobec oskarżonej środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest konieczne, dla wychowawczego oddziaływania wobec oskarżonej i ogółu kierowców. Za orzeczeniem tego środka na okres jednego roku przemawia incydentalne działanie oskarżonej i jej sytuacja życiowa, a zwłaszcza konieczność wykonywania pracy w różnych godzinach i zapewnienie możliwości dowożenia córki na badania.

Sąd zobowiązał oskarżoną do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania postępowania karnego wobec niej i innych osób, które prowadzą pojazdy mechaniczne.

Oskarżona utrzymuje stałe wynagrodzenie, wobec czego zgodnie z przepisami powołanymi w punkcie V wyroku zasądono od niej obowiązek zwrotu kosztów sądowych.